

Lov

Roku 1402 rozdělil Jindřich Berka z Dubé zvaný Jednooký mezi své syny rozsáhlé majetky. Šestý syn Jindřich Hlaváč obdržel podíl v Chlumu, Drchlavě, Skalce, Vrchovanech s horou nade vsí, dále zdědil vsi v Horkách a ve Větší Březince, podací právo ke kostelu v Chlumu a v Drchlavě, poplužní dvůr v Lovu a v Menší Březince, selské dvory s platem, dva mlýny pod Menší Březinkou s platem, ves Nezlovici a selské dvory s platem, pole s platem ve Zdešově, vsi Dražejov a Střezivojice, ve Švihově pole s platem a v Kuku (Kluku?) a v Strkově zpustlá pole s platem. Po svém bratrovi posléze získal Jestřebí. Na listinách se pak podepisoval Jindřich Hlaváč z Jestřebího a Lovu.

Většina vsí, kterých se tehdejší převody majetků týkají, existuje dodnes, jména některých se dochovala alespoň v místních názvech či v písemných záznamech, ale o místě, kde se nacházel poplužní dvůr v Lovu, není známo vůbec nic. Proto bylo odedávna snahou historiků i archeologů toto místo lokalizovat. Například Antonín Profous v knize Místní jména v Čechách z konce 40. let 20. století uvádí zcela přesné místo, kde ves Lov ležela, a to u odbočky ze silnice na Korce k Březince, na základě jakých podkladů toto místo určil, ale nezaznamenal.

V Ottově slovníku naučném se dočteme, že Jindřich Hlaváč obdržel roku 1402 „za díl několik vesnic u Jestřebí, mezi nimiž si postavil Lov nové sídlo, i Jestřebí samé držel po smrti bratrově.“ Jednou z domněnek je, že toto postavené sídlo bylo na Konvalinkovém vrchu u Starých Splavů. To ale nijak neodpovídá základní informaci o dědictví, protože vesnice, které Jindřich Hlaváč zdědil, neleží u Jestřebí, a poplužní dvůr v Lovu zdědil, nikoliv postavil. Na vrcholu Konvalinkového vrchu jsou skutečně stopy po hradní stavbě, ale bližší údaje, včetně jména, o tomto hradu chybí.

Pravdou je, že v historii se vyskytují další dvě osoby, které nesly přídomek z Lovu. Je jím Martin z Lovu, purkrabí hradu Lipí (Lipý), a to v době, kdy ho vlastnil Hynek z Dubé, tedy ve 30. letech 14. století. Druhým je Ješek Hlužec z Lovu, který v roce 1345 spolu s dalšími stvrdil listinu ohledně převodu majetků u Bělé.

O lokalitě, která se dnes označuje jako Lov, se zmiňují František Gabriel a Jaroslav Panáček v knize Hrady okresu Česká Lípa, s tím, že není možné prokázat spojení jména Lov s tímto místem. Jedná se o ostrožnu samoty dříve nazývané Seidelberg, tedy Plešivec čp. 7. Jisté stopy po staré zástavbě zde jsou, ale čp. 7 v letech 1820 – 30 vyhořelo a bylo znovu postaveno, a je pravděpodobné, že požáry poškodily či zničily dům již v předcházející době. Amatérští archeologové Petr Randus a Miroslav Dostál stopy v terénu na tomto místě identifikovali jako relikty opevněného sídla. Nejprve se domnívali, že jde o sídlo zvané Nedamov, ale, jak poukazuje F. Gabriel, zaměnili prameny pro Nedamov u Holan s Nedamovem u Dubé, takže nakonec se přiklonili ke jménu Lov. Tím, že své úvahy uvedli do literatury, dostalo se označení samoty Seidelberg jako Lov i do turistických map.

Nicméně Friedrich Bernau píše o pozůstatcích hradebních příkopů na Plešivci u čp. 15 a 16, i o nálezech kovových předmětů při výkopech u těchto dvou domů. Žádný archeologický průzkum ale v těchto místech neproběhl, proto není jisté, co v Bernauově době – na konci 19. století – bylo na tomto místě skutečně objeveno.

Otázkou je, zda onen Lov (Low), o němž se zmiňuje záznam o dědictví v roce 1402 a který se objevoval v přídomku dvou dalších osob v širším okolí, vůbec ležel na Dubsku. F. Gabriel svého času nadhodil mimo jiné úvahu o spojení jména Lov s lokalitou u České Lípy, která nesla jméno Jägersdorf (nyní Lada), či o zkomolení jména Lemberk, který se v středověku psal Löwenberg. Jablonské panství koupil Jindřich Berka zvaný Jednooký po roce 1383, ale v dědickém podílu dostali Jablonné bratři Jindřicha Hlaváče, nikoliv on sám.

Zatím nebylo tajemství názvu Lov odhaleno. Jeho umístění právě do lokality Plešivec čp. 7 je sporné, právě tak není jisté, zda na místě samoty Seidelberg opravdu nějaké středověké ohrazené sídlo stálo. Úprava skalní rozsedliny považované za šíjový příkop hradu mohla mít jiný důvod, stejně jako u skalní místnosti v lomku na severní hraně skalní ostrožny nerozeznáme jiný účel, než že byla chlívem.

Nehledě na rozřešení výše uvedených polemik, nesporná je v lokalitě realizace opevňovacích prací z doby nedávné (bunkry budované před 2.světovou válkou).